

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.
Stane četrletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—
celoletno: Din. 100.—
Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VIII.

Dunaj, 7. marca 1928.

Št. 10.

Tirolsko vprašanje.

Povsem po receptu, ki je veljal v stari Avstriji proti Slovanom in v Nemčiji predvsem proti Poljakom, je pričel italijanski fašistični režim pretvarjati južnotirolske Nemce v posili Italijane. Čim hujši je postajal pritisk od italijanske strani, tem močnejši je bil odpor od strani nemške manjšine, dokler ni 22. pr. m. naš zvezni kancler Seipel in z njim ves nemški narod Avstrije in Nemčije ter ves ostali kulturni svet jasno povedal, da to nasilje obsoja in zavrača. Odmev, ki ga je imela enodušna manifestacija avstrijskega parlamenta za južno tirolske Nemce, je presešel vse pričakovanje. Prvi trenutek se je celo mislilo, da bo Italija prekinila z našo republiko vse diplomatske zveze, kar bi sevè za obe državi imelo tudi dalekosežne posledice na gospodarskem polju. Ta korak pa si je Mussolini dobro premislil in to namero opustil. Nemška manjšina pa je dobila s tem dogodkom zopet močno moralno oporo v boju, ki ga ima izbojevati za svojo kulturno in nacionalno posebnost v laški državi.

Resnični položaj nemške manjšine na južnem Tirolskem pa je težko proučiti, ker si nemška poročila v bistvu nasprotujejo. Na eni strani se piše in kriči o nevzdržnem nasilstvu, na drugi strani pa prinaša nacionalni list „Völkischer Beobachter“ izpod peresa nepristranskega opazovalca od 17. I. 1928 sodbo, da se o preganjanju tamošnjih Nemcev sploh ne more govoriti. Kako je torej resnično stanje, se bo moralo pač šele dognati. Za nas je predvsem važno dejstvo, da se je pri sporu med državo oz. političnim režimom Italije in nemško manjšino ves kulturni svet postavil na stran manjšine in je raznarodovalno politiko večinskega naroda obsodil, pa naj si bo večinski narod italijanski ali nemško-avstrijski. Razlika med koroškim in tirolskim vprašanjem pač ni bistvena. Cilj večinskega naroda je povsod isti, samo sredstva oz. metoda je neko-

liko drugačna. Medtem, ko se v Italiji raznarodovalna politika večine opira na vladne odredbe glede šol, cerkvenih opravil in vsega ostalega javnega življenja, so naši koroški Nemci dosti brihtnejši. Oni ne rabijo nobenih odredb, nasprotno zakon govori skoraj izključno v prid manjšine ali vsaj za njeno enakopravnost. Pri nas vrši nemški režim raznarodovalno politiko brez vsake opore, ponošajoč se s pravičnimi zakoni. Na faro se pošlje enostavno nemškega duhovnika in s tem je verski pok in cerkveno opravilo nemško. Na šoli v slov. vasi se nastavi nemški učitelj, kako potem pok izgleda, ni treba posebej raziskovati. V uradih, deželnih ter državnih službah sami Nemci ali vsaj poturice, kako je potem uradno občevanje z manjšino, gotovo ne bo nikomu uganka. Kar se tiče načina zatiranja še lahko Mussolini pošlje svoje pomagače k Nemcem v šolo. Dokler bo nemški narod sam zasledoval isti cilj, ki ga obsoja pri italijanskem režimu, tako dolgo nobena akcija v pomoč južnotirolskim Nemcem ne bo imela popolnega uspeha, ker se bo moral kulturni svet prepričati, da ta nemška zahteva ni iskrena.

Upamo, da bo nemški večinski narod v Avstriji tudi napram naši manjšini zastopal isto stališče, kakor ga zahteva napram južnotirolskim Nemcem od strani Italije. Zato toplo pozdravljamo akcijo, ko se je pričela z zgodovinsko pomembno sejo našega parlamenta na Dunaju dne 22. februarja v prid nemški manjšini v Italiji, ker se s tem ni začel samo boj za tamošnjo enakopravnost, marveč je to svarilo in opomin vsej mednarodni javnosti, da se z vso resnostjo loti pravične in za vse narode obvezne rešitve manjšinskega problema, ki spada med najvažnejše činitelje svetovnega miru.

Bratje in sestre ne spite!

imel dovoljenje, da sme šele v sredo izvršiti njegovo povelje; storil pa je to že to noč, ko je šele nedelja. Kaj pravite k temu, župljani?”

„Lažnivec je!“ zakričijo okoli stoječi, „nič mu ne verjamemo, proč mora od tod!“

In zbirala se je vedno večja množica pred župniščem. Že so se slišali grozilni klici in bilo je tako, kakor prvokrat na dan Šimanovega sejma. Župnik je gledal iz svoje sobe na razjarjeno množico. Videl je, da se župljani ne dajo pomiriti in da se je bati še hujših nemirov. Zato pošlje po mežnarja in mu naroči, naj gre skrivoma v cerkev ter spravi obleko in tablice na prejšnje mesto. A ljudje so zapazili, da odhaja mežnar od doma, bali so se, da mogoče ukrene ta še kaj drugega. Zato ga vzamejo v svojo sredo, mu iztrgajo ključce, ki jih je imel skrite pod suknjo in drviyo proti cerkvi v Trnju, kjer je moral mežnar odpreti zakristijo in vrniti oblačilo in tablice. Pomirjeni so bili zopet prebivalci, hudovali so se le, da ni bilo nikjer več prstana. Rotili so mežnarja, naj ga jim izroči, in mu grozili, če ga jim ne da.

„Gorje tebi in župniku,“ kričali so ljudje, „če se dožene, da sta vidva s tem v zvezi, potem vama ne pomaga nič več; sprejeti morata zaslužno kazen.“

Ljudje so drveli zopet iz cerkve v trg. A že med potom se je raznesla grozna novica, da so našli Mažarjevo Faniko v njeni sobi mrtvo.

POLITIČNI PREGLED

Mussolinijev odgovor dr. Seiplu. V soboto 3. marca je Mussolini odgovoril. Uvodoma je navajal, zakaj je z odgovorom tako dolgo čakal. Potem je povdaril, da govori zadnjič o tem predmetu. Prihodnjič bodo govorila dejanja. Tukaj je zagrozil. Nato se je bavil z nevhvaležnostjo Avstrije in našteval dokaze prijateljstva, ki jih je Italija od leta 1918 naprej izkazala. V tej zvezi je govoril o plebiscitu na Koroškem leta 1920, pri katerem je Italija s svojo desinteresirano pomočjo pomagala avstrijskemu stališču. O tem je izjavil: V smislu čl. 49 saint-gemainské pogodbe je bil v celovški coni določen plebiscit. Ta plebiscit se je vršil meseca oktobra 1920 pod vodstvom italijanskega kneza Borghesa. V gotovem trenutku so postale pretnje več ali manj odgovornih jugoslovanskih elementov nevarne. Avstrija je Italijo zaprosila za pomoč, kar izhaja iz naslednje brzojavke, ki se glasi nastopno: Avstrijsko zunanje ministrstvo mi nujno sporoča, da je na podlagi natančnih informacij doznalo, da so bili odposlani v bližino Jesenic novi infanterijski batalijoni in topniški oddelki. Z ozirom na to prosi avstrijska vlada, naj se italijanske čete še ne umaknejo. To se je zgodilo. Izid plebiscita je ugoden za Avstrijo. 14. oktober 1920 se je avstrijska vlada zahvalila Italiji za pomoč pri glasovanju. (Tu se vidi, da pri plebiscitu ni zmagala ljudska volja.) Mussolini je nato povdarjal podporo, ki jo je Italija nudila Avstriji v gradiščanskem vprašanju in v vprašanju vojaške kontrole in investicijskega posojila. Nacionalno vprašanje glede majhnih narodnostnih manjšin na Tirolskem ne obstoja. Ta manjšina se mora popolnoma prezreti spričo 42 milijonov Italijanov. Na izjave bivših italijanskih vlad se fašizem ne more opirati. Nemci na južnem Tirolskem niso zatirani. V pokrajini Bolcan izhaja 15 listov v nemškem jeziku. Mussolini pravi, da bo, ako bo protiitalijanska borba

PODLISTEK

Reberški Ožbej:

Kapelški punt.

(Nadaljevanje.)

Kmalu se je raznesla vest, da so ženske napadle pisarja, ker so ga osumile, da je on vzel oblačilo in prstan ter pobral tablice.

To je zvedel tudi župnik Prunner. Videč, da se more zgoditi še kaj hujšega, je takoj poklical k sebi Koclja in mu povedal, da je dal on obleko in tablice odvzeti, ker se je bal nemirov, če bi se vršilo vse tako, kakor je zahteval komisar.

A že to, da je župnik dal tako hitro poklicati Koclja k sebi, je dalo ljudstvu povod, da se je raznesla vest: župnik je dal odnesti ponoči obleko in tablice, mogoče si je on še prisvojil tudi prstan. In ta novica je šla od ust do ust, vsak je vedel povedati več. Posebno Škopnik se je repenčil pred svojim hramom.

„Saj vemo, da je to storil župnik, sam pa odvraca krivdo na pisarja, ki so ga po nedolžnem napadli in pretepli.“

„Bo že tako,“ pripomni bližje stoječim kmet Raepl, „saj je zadnjič tudi on dal vzeti obleko.“

„Na prižnici je oznanjeval, da moramo biti mirni,“ nadaljuje Škopnik, „od komisarja je

Radovedneži so leteli po najbližji poti do tiste hiše, kjer je bila zbrana že večja množica.

Glasno govorjenje je bilo slišati že od daleč, ljudje so hodili gor in dol, mahali z rokami in pripovedovali drug drugemu, kaj se je zgodilo.

Zjutraj, ko je vstala Mažarka in pogledala, kakor po navadi po prostorih v hiši, je našla vrata v sobo svoje hčere odprta. Sredi sobe pa je ležala Fanika mrtva ter vsa črna po obrazu. Leva roka je bila tudi vsa počrnela, ves obraz je kazal utis človeka, ki se je silno prestrašil in trpel grozne muke.

Tako so vedeli povedati ljudje in strah jih je obšel, zakaj zgoditi se je moralo nekaj posebnega. A nikdo ni vedel povedati resnice — le eden je bil v trgu, kateremu je bilo znano vse, a ta je molčal kot grob.

Tretji dan so zapeli zvonovi, ko so spremeljali Faniko na pokopališče v Trnju. Bilo je dosti ljudi, a pisarja ni bilo. Zginil je takoj prvo noč v Ženek, kajti v Kapli mu sedaj ni bilo več obstanka.

Prstan pa je izginil v valovih deroče Bele. Nihče ni vedel, da je bil vržen v ta potok, zato tudi nihče ni iskal za njim in tako se je izgubil za vedno.

(Dalje sledi.)

onstran Brennerja trajala dalje, pustil ustaviti vse liste v tujem jeziku. Nato našteva dobrote, ki jih je Italija izkazala novim pokrajinam. V nekoliko letih bodo preostali elementi nemškega porekla v bolcanski pokrajini ponosni na to, da so državljani velike fašistične domovine. Poreklo tega prebivalstva se bo spoznalo samo še po imenih, ki jih bo obdržalo. — Avstrijski listi pravijo, da se je Mussolini izognil vsakemu odgovoru. On ni odgovoril na očitek glede prepovedi nemškega jezika v šolah niti ne na očitek glede nemškega verskega pouka. Mussolini se moti v svojem prorokovanju, da se bodo po nekaj letih preostali elementi nemškega porekla s ponosom prištevali za državljane velike fašistične domovine. Med Italijo in nemštvom so nepremostljive ovire, ki jih tvori različnost naziranja na obeh straneh. „Arbeiterwille“ nazivlja Mussolinijev odgovor arrogant, frech und grossmaulig.

Avstrija—Italija. Da zakrijejo monoštrsko zadevo, so fašisti umetno uprizorili in nato razpihali spor z Avstrijo. Dosegli pa so le to, da kulturna evropska javnost še bolj vidi italijansko sokrivdo v monoštrski aferi in da je svet tudi ponovno slišal o nezaslišanim nasilju Italije nad svojimi manjšinami. Deficit je torej za Italijo popolen in da ne bi vročekrvni in v utopiji živeči fašisti o njem dvomili, je njujorška borza takoj malo potisnila kurz italijanskih papirjev navzdol. Ker so simpatije vsega kulturnega sveta na strani Avstrije, se ni bati, da bi rodil avstrijsko-italijanski zapletljaj kake resne posledice. Edino to bo njegov uspeh, da so fašistovske metode še bolj razgaljene in tega efekta ne bodo Italijani zabrisali, pa naj Mussolini govori še tako visokodoneče in grozeče besede.

Ohladitev italijansko-angleških odnošajev. Francosko-angleško zблиžanje je moralo nujno poslabšati odnošaje med Anglijo in Italijo. Dosedaj ozko sodelovanje med Rimom in Londonom je tudi v resnici dobilo težke razpoke. Že potovanje albanskega zunanega ministra v London je razburilo Rim, ki je opazoval to potovanje z nezaupanjem. To se je še zdatno povečalo, ko je pred dnevi prišla na Društvo narodov albanska prošnja za pomoč proti grozeči lakoti. Ženevski italijanski krogi niso mogli niti prikrivati svojega razočaranja nad tem „smešnim“ korakom predsednika Ahmeda, ki so ga Italijani tako zelo podpirali. Zlasti neprijetna pa je bila fašistom ugotovitev v prošnji, da podpora italijanskega Rdečega križa ne zadostuje, še bolj pa je Italija razburila to, da je Chamberlain pristal na korak predsednika Sveta Društva narodov Čeng-Lo-a v zadevi monoštrske zadeve. Pod silo razmer je sicer morala tudi Italija pristati na ta korak, toda težko je zadelo Italijane to, da je dosedaj Chamberlain vedno smatral v smislu italijanskih želj monoštrsko zadevo kot nevažno, sedaj pa je pod vplivom Brianda nakrat to stališče izpremenil. Albanska vlada je na mig Italije umaknila prošnjo za pomoč proti lakoti.

DOMAČE NOVICE

Važni dnevi volitve.

4. februar. Od tega dneva se računajo vsi v volilnem zakonu predvideni roki.
2. marec. Ta dan je zadnji za predložitev reklamacij.
31. marec. Zadnji dan za predložitev volilnih predlogov občinski volilni oblasti (kandidatnih list).
13. april. Zadnji dan za prijavo volilnih prič pri občinski volilni oblasti. Za vsak volilni lokal dve prič.
16. april. Zadnji dan za izpopolnitev izpreminjevalnih volilnih predlogov.
22. april. Volilni dan.

Obisk pri zveznem kancelarju dr. Seiplu. Dne 2. marca sta bila naša poslanca pri zveznem kancelarju dr. Seiplu. Govorilo se je o položaju koroških Slovencev sploh in o kulturni avtonomiji.

Hodiše. (Z občinske seje.) Dne 12. II. je stavil odbornik naše stranke zahtevo, da bi upogledal občinske račune, a župan ni hotel ugoditi. Ko je odbornik videl veliko županovo razburjenje, je vstal in zapustil sejo. Ker strogo po občinskem redu odbornikova zahteva ni bila na mestu, je tudi ne zagovarjamo, le čud-

no, da je župana tako razburila. Zamolčati pa ne smemo, kako je naš župan, pristaš Landbunda, zagovarjal svoje ravnanje. Rekel je, če bi tako zahtevo stavil največji davkoplačevalec (imenoval je ime), bi tega ne mogel zameriti, da se pa upa „so ein armer Schlucker“ kaj takega zahtevati, da to presega vendar že njegovo potrpežljivost. Dobro, da sedaj vemo, da je v očeh našega župana mal posestnik „armer Schlucker“. Kaj pa so v njegovih očeh še le delavci? Takemu so soc. demokratje dali svoje glasove proti volji vodstva soc. demokratske stranke in le s pomočjo delavcev je mogel postati župan. V plačilo so mu zato pa mali posestniki „arme Schlucker“, kaj so šele potem delavci, ki skoro nič, eden odbornikov sploh nobenega direktnega davka ne plačujejo. Razkril se je kot „Herrenbaura“, so pristaši Landbunda. Le pomilujemo vse tiste kmete in delavce, ki dajejo takim „Herrenbaurom“ svoje glasove. Radovedni smo tudi, ali bodo tako žalitev mirno požrli soc. demokratski obč. odborniki in z njimi vred vsi njihovi pristaši. Če jo požrejo, potem vemo, da nimajo nobene samostojnosti in da so navadni landbundovski hlapci, katerim na misel ne pride, da bi se zanimali za občinske račune, ki jih vodi „njihov gospod Herrenbauer“.

Beljak. (Rodbinska žaloigra.) V soboto 25. februarja je prišla v hotel Moser neka Petučnikova iz Celovca in se tam nastanila z obema svojima otrokoma. Naročila je večerjo za vse tri in takoj plačala. Drugo jutro okoli 10. je sobarica potrkala. Tedaj se je Petučnikova odzvala s slabotnim glasom, da ne potrebuje ničesar. Ker se pa le ni pojavila, je sobarica obšla zla slutnja in odšla je po vratarja. Iz stranske sobe sta nato oba vdrla v sobo. Petučnikova je sedela na robu postelje, tla so bila okrvavljena. Obeh otrok ni bilo videti. Imela je prerezane žile na desni nogi, iz katerih je curljala kri. Kasneje so našli hotelski uslužbenci oba otroka mrtva v postelji pod odejo. Potučnikova ju je zadavila, zadržala jima je vrat s platnenim trakom. Nato se je hotela obesiti, toda vrv se ji je utrgala. Trupli obeh otrok so nato prepeljali v mrtvašnico, nesrečno ženo pa v bolnico. Petučnikova je žena učitelja iz Celovca, ki se je pa ločil od nje. Bil je tudi radi nepoštenih manipulacij odpuščen iz službe in živi zdaj v Nemčiji. Žena je bila najemnica neke gostilne v Celovcu. Njeno stanje je popolno in bo kmalu okrevala. Kot vzrok žaloigre je navedla, da je njeno življenje neznošno in da je morala radi moža veliko pretrpeti.

Šmartin pri Trušnjah. V nedeljo dne 26. februarja se je vršil pri Burgarju shod ob popolni udeležbi zborovalcev. Govorila sta čg. Vinko Poljanec in dr. Petek. Prvi je nam v lepih jednatih besedah orisal naš gospodarski položaj, drugi pa socialni razvoj med Slovenci in Nemci in kulturno avtonomijo. Zahvaljujemo se g. govornikoma za njihov trud ter ju prosimo, da nas še večkrat obiščeta.

Ribnica. Kmet Resej iz Ribnice je spravljaj pred nekaj dnevi domov drva čez Vrbsko jezero, ki je bilo pokrito tedaj še z ledom. Vožnja z doma v gozd je tekla gladko. Nazaj grede, ko je bil voz visoko natovorjen in močno obremenjen, pa se je pod konji naenkrat udrl led in vozilo se je začelo udirati v vodo. K sreči je imel hlapec toliko prisotnosti duha, da je konje bliskovito obrnil v drugo smer ter speljal živali in voz iz nevarnosti na suho s pomočjo na pomoč prihitelih oseb. Da ni bil hlapec tako liter in ostroumen, bi bil izginil on, konj in vozilo v jezerskih globinah.

Št. Jakob v Rožu. (Izseljevanje.) Pred tremi tedni so se iz našega kraja podali v Ameriko — Kanado: Arih v Svatnah, Rup in Pipan Henrik na Bistrici in Kajžnikov Francej v Kotu. V petek 2. t. m. so pa šli za njimi: Vovričev Tevžej iz Gorinčič, Lipejev Jozej iz Leš in Vidovčev iz Kota. Še večje število jih pa odide v kratkem. Koliko naših najboljših mož in mladeničev je že v Ameriki. Žalostno je, da domovina nima kruha za domačine in ga morajo iskati v daljnih deželah. Bog jim daj trdnega zdravja, dobrega zaslužka v tujini in srečne vrnitve v domovino!

Gorenče. (Požari.) Dne 1. t. m. je pogorela v Št. Radegundi pd. Mežnarjeva hiša. Illev smo še obvarovali. To je že četrti požar v naši fari v letošnjem letu. 29. februarja pa je pogorela na Rudi pd. Meronova kajža.

Melviče. Naši šolarji in šolarice so nabrali za zdravilišče jetičnih (Tuberkulosen-Heimstätte) za Koroško 25 S 44 g. V Ziljski dolini je zelo mnogo jetičnih.

Celovec. (Razno.) Število podpiranih brezposelnih je na Koroškem 25. februarja padlo za 48 oseb. To dejstvo je razveseljivo. — Zadnje dni v februarju je v Borovljah umrl okrajni zdravnik dr. Vetter. V času jugoslovanske zasedbe je bil kot ujetnik poslan v Skoplje, da si je Jugoslavijo nekoliko ogledal, odkoder je prišel v devetih dneh baje zdravstveno oškodovan nazaj. Njegovi zemeljski ostanki so bili poslani v dunajski krematorij, kjer bodo vpepeljeni. — Alojzij Borovnik v Podgori je v Borovljah poškodoval vratarjevo hišo v tovarni. Pri dejanju sta ga zasačila orožnik in paznik, ki pa sta slabo naletela, zakaj napasti ju je hotel z lato. Še potem, ko je bil že vkleknjen, se je valjal na tleh, brcal in grizel ter orožnika poškodoval. Sedaj sedi v zaporu v Borovljah. — Lampl v Dulah ob Vrbskem jezeru je vrgel nekega razgrajča iz gostilne na cesto. Ko je šel potem okrog polnoči iz hiše, ga je dotični udaril s kosom lesa tako močno po glavi, da je padel nezavesten na tla. — 22. februarja je Kollmann otvoril novo avtomobilsko progo Dobrila vas—Velikovec. Avto vozi iz Dobrle vasi ob 8., 10. in 3,36, iz Velikovca ob 8,30, 10,55 in 5. Poleti bo vozil avto tudi v Klopinj. — 1. t. m. okrog polnoči je bil napaden poleg deželne hiše ravnatelj splošne bolniške blagajne Pressien. Napadalec mu je odvzel 700 S gotovine, zlato uro in verižico v vrednosti 500 S. — Zadnji čas je bil v Celovcu aretiran možki, ki je rezal kite mladim deklicam nedvoljeno kar na ulici. — Zadnji tržni dan, prvi četrtek v mesecu, je bil dobro obiskan. Zelenjava in sadje se podražuje, jajca pa padajo na 13 in 14 g, krompir 12 do 15 g. — Ugotovljeno je, da je Celovec najdražje mesto v naši republiki.

Št. Jurij na Vinogradih. (Razno.) Predpust nam je letos minul zelo mirno, cel čas ni bilo niti ene veselice — ljudem manjka denarja za zapravljanje. Pa tudi poroke ni bilo cel predpust nobene. Pa si ne smemo misliti, da mogoče ni ženinov ali nevest. Obojih je dovolj, posebno zadnjih, a ženini odlašajo in čakajo, nekaterim pa manjka poguma. Kot smo zadnjič poročali, bodo v M. Št. Vidu letos napravili nove zvonove. Res so za kmeta hudi časi, a če je dobra volja, se premagajo vse težkoče. Tudi starinska cerkva sv. Lamberta nad Važenbergom bo dobila letos nov zvon. Poleg tega se bo napravil v cerkvi nov cementni tlak. Tako bodo v teku dveh let oskrbljene vse štiri cerkve v fari z novimi zvonovi.

Kotmara vas. (Razno.) Neka oseba tukajšnje ljudske šole si je zmisllila dajati našim nedolžnim otrokom, ki obiskujejo šolo, razne priimke. Tako je klicala nekega fanta s slovenskim imenom Miran — s šmiran, vsled česar se je fant upiral hoditi k rednemu pouku. Na vprašanje očeta po vzroku, se je zadeva razjasnila, in oče je pustil fanta doma. Dotična oseba je zvedela za vzrok fantove odsotnosti in se opravičila, da je bil umazan (našmiran). Zato ga je tako nazvala. Ko smo hodili mi v šolo in bili v takem položaju, je nas učiteljstvo pozvalo, da smo se umili in ni bilo priimkov. To bi tudi omenjeni osebi svetovali, če ne ve sama. Kaj pa je Dušan! To so lepe stvari omenjene osebe, ki jih je treba javno pribiti in upamo, da bo to zadostovalo, da se sličen slučaj več ne ponovi, drugače bi bili primorani o tej stvari govoriti kaj več. Naše pustnešeme so prav imenitno porabile zadnji dan in obhajale celo „hojsit“ in vožnjo blaga s šimelnom, kar je povzročilo mnogo smeha in zabave in ples do pebelnice. In ko se prijadra v pusti post, pa menda kak lonček dobre kave tudi tekne, ko se mesnih jedi ne sme več použiti. — Dne 28. II. smo pokopali splošno znanega zidarja v tukajšnji okolici Hribernika v Šmarjeti ki ga bo marsikateri pogrešal, ker je bil priden in vesten delavec. N. v m. p.!

Grebinjski kloster. (Razno.) Lansko leto se je prav dobro tukaj gospodarilo: rojenih je bilo 47; menda največ iz cele dekanije velikovške, akoravno župnija ni ena iz največjih; od teh je bilo 13 nezakonskih 24 dečkov, 23 deklic; od l. 1921—1927 je bilo povprečno rojenih 50. Umrlo jih je 26; izmed teh je bilo odraslih 16, otrok pa 10; najstarejša sta dva prevžitkarja: stari Klocarjev in Pokov oče, oba

80 let stara. Povprečno jih je umrlo od l. 1921 do 1927 vsako leto 30. Porok je bilo žalobno 6; ne sicer za to, ker bi manjkalo kandidatov ozir. kandidatinj za zakonski stan, ampak je vodi sedanji duh po neomejeni svobodi, celo svobodna ljubezen nekaterim dopade ter ji daje prednost pred poštenim zakonskim življenjem. — Dne 30. januarja je zapustil našo župnijo znan Jan Morak v Klečah, ki se je zdaj preselil v Trg; po plebiscitu je igral v naši okolici med Heimatdienstlerji prvo vlogo; zdaj ko je moral prodati hišo, jo je doigral. Božji blagoslov naj ga spremlja v novo domačijo, ki jo je napravil po svojem delovanju. Vsak namreč mora nesti svojo butaro s seboj. Njegovo dosedanje življenje naj bo vsem v pouk in svarilo. — Dne 31. januarja smo pokopali ob veliki udeležbi zlasti mladine Mikušovega Kolmeja v starosti 23 let po kratki a mučni bolezni; iskal je pomoči v celovski bolnišnici, a ni bilo pomoči, zato so ga takoj poslali domov, kjer je v nekaj urah umrl. — Dne 6. svečana smo odnesli s večnemu počitku tudi po kratki bolezni staro Rebernico v Klečah, Agato Pače, 65 let staro, ki je po 2 letih sledila svojemu možu. Naj oba počivata v miru.

DRUŠTVENI VESTNIK

Žitara vas. (Občni zbor.) Izobraževalno društvo „Trta“ ima v nedeljo dne 11. marca popoldne v društveni dvorani svoj XXI. redni letni občni zbor z običajnim dnevnim redom.

Kotmara vas—Podlublje. Halo! Telegrafično vam moramo naznaniti, da so se „Gorjanci“ odločili, da gredo dne 11. marca v Podlublje, kjer bodo uprizorili ob 2. uri popoldne lepo igro „Za pravdo in srce“. Igra je zelo pripravna tudi za postni čas.

NAŠE KNJIGE

1908-1918-1928.

Poživimo Družbo sv. Mohorja!

Dekanija Tinje je štela l. 1908 394, leta 1918 430, a l. 1928 samo 125 Mohorjanov! Torej več kot trikrat manj nego pred 10 ali 20 leti! V tej dekaniji imamo več župnij, ki so štele pred desetimi leti še precej udov, a danes nimajo nobenega več. Župnija Grabštain je imela l. 1918 73 udov, danes nobenega! Št. Jakob ob cesti pred 10 leti 8, danes 0; Št. Lipš l. 1918 4, danes 0; Št. Peter prej 23, danes 0; Pokrče prej 32, danes 0; Slovenji Šmihel prej 16, danes 0; Timenica prej 12, danes 0; Otmanje prej 1, danes 0. Zopet moramo konstatirati žalostno dejstvo: nemški duhovniki, službujoči na slovenskih župnijah, bojkotirajo katoliško bratovščino namenjeno za širjenje dobrih knjig med slovensko ljudstvo. Službujejo na slovenskih župnijah, a v svoji tesnosrčnosti počejo oskrbeti svojih slovenskih župljanov z dobrimi knjigami katoliške cerkvene bratovščine! Protestiramo proti tej ozkosrčni in krivični pristranosti!

Dekanija Velikovec je štela l. 1908 512, l. 1918 716, a l. 1928 samo še 176 Mohorjanov. Torej tudi v tej dekaniji skoro trikratno nazadovanje!

Nazadovali so Velikovec od 25 na 0, Djekše—Kneža od 100+23=123 na 20, Grebinj od 41 na 0! Dalje Št. Jur na Vinogradih od 52 na 4, Št. Rupert od 100 na 17, Šmarjeta od 70 na 10, Vovbre—Št. Štefan od 51+40=91 na 13!

Zaključek: Tako ne sme iti dalje! Mohorjeva družba je cerkvena in kulturna ustanova, popolnoma nepolitična, in nihče nima pravice našim ljudem zabranjevati, da naročajo Mohorjeve knjige. Lopovstvo je izpodmikati tla in blatiti staro cerkveno bratovščino! Ne dajmo se begati! Zvestobo — dobrotnici!

GOSPODARSKI VESTNIK

Seja deželnega kulturnega sveta dne 22. februarja 1928.

Svinjerejska zadruga v Rožeku.

Najprej se vrši posvetovanje o podpiranju svinjerejske zadruge v Rožeku. Ustanovila se je tam zadruga, ki hoče dobiti iz Nemčije za pleme večje število mladih merjascev in prasic. Kulturni svet je zadrugi dovolil 30% podpore za 28 prašičev, a pod pogojem, da se

prašice kupijo v Avstriji. Nato je prišel zastopnik zadruge, posestnik Moser iz Rožeka, ki razmere pojasnil, da se je sklep tako spremenil, da se dotične plemenske živali vendarle smejo kupiti v vzhodni Prusiji. Moser poroča, da se pri priznanih svinjerejih: pri Kapellerju in na šoli Litzlhof zdaj prašičev ne dobi, drugi hlevi pa nimajo, kar bi se dvigalo čez navadno pleme. Iz vzhodne Prusije se je dobilo poročilo, da so gospodarji volje, dati kilo za 1—1,10 mark; če bi mogel kulturni svet izposlovati uvoz brez carine, bi z vsemi stroški prišla kila na 4,50 S.

Hernler misli, da se gre tu za večje posestnike. Ko se drugod mali posestniki rubijo za davke, se ne more enemu kraju dajati preobilnih podpor. Zato se naj teža omeji na 30 kg.

Supersberg pojasnjuje, da že znaša sedaj dovoljena podpora 16 milijonov, to je osmi del vsega, kar je za svinjerejo vse dežele na razpolaganje.

Dr. Scheuch opozarja, da se pri nakupu tako mladih živali ne more poprej reči, bodo li

Poizkušaj se,

Vam dati druge kocke,
ako zahtevate

MAGGI^{jeve}
kocke za govejo juho.

Glejte tedaj pri nakupu
pazno na

ime „MAGGI“ na rumeno-
rdečem omotu.

Kocke brez teh znakov niso **MAGGI**^{jeve} kocke
za govejo juho.

za pleme ali ne. Pri nakupovanju bikov se je izkusilo, da je boljše doma kupiti kakor v inozemstvu.

Dovoli se podpora 16 milijonov in zadrugi se da prosto, ako doma potrebnega ne najde, tisto naročiti iz Prusije.

Posvetovanje predsednikov.

Država je dovolila iz denarja, ki se je dobil iz izposojila „Völkerbundkredit“, 60 milijonov za ustanavljanje mlekarne. Ko se še ni porabil ves ta denar, ko nekatere dežele svojega dedeža še niso dvignile, se je določilo, naj se ta del porabi za druge dežele. Po vrsti se bodoprirejale po deželah kmetijske razstave, na Koroškem l. 1930. Pri tem se je predlagalo, naj država pusti napraviti prenesljive zgradbe, ki bi se potem oddajale od ene na drugo razstavo.

Govorilo se je o škodi, ki jo delajo tovarne z dimom in plini ter strupene vode. Zahtevalo se je, naj se kmete oškoduje za škodo, ki jo trpijo; vlada pa opozarja na težkoče, ki bi iz tega nastale industriji.

Službeno razmerje kmečkih poslov in delavcev se bo uredilo s posebno postavo, ki bo veljala za vso državo.

Papirnice bi rade znižavale ceno lesa, ki se melje za papir, s tem, da so si prizadevale dogovoriti z državnimi gozdovi nižjo ceno. A se jim menda ni posrečilo.

O dohodninskem davku se bodo z davčno oblastjo pogajale dežele vsaka zase in je upati, da bo finančno ministrstvo zavzelo pri tem dobrohotno stališče.

Govorilo se je o cestni policiji. Da se Avstrija nasloni na sosedne države, se priporoča, naj se tudi pri nas vozi na desni.

Minister Thaler je poročal o pogajanjih z Ogrsko: upati je, da se doseže kmetom ugodna trgovinska pogodba.

Davki.

Najprej so se čule pritožbe, da davkarija preveč davkov nalaga zlasti malim kmetom in obrtnikom. Po postavi bi bil dohodninskega

davka prost, kdor v letu nima 1400 S dohodkov. Toliko dohodkov pa nima nihče naših malih ljudi, a davkarija je pravila: toliko otrok je živelo, morali so nekaj jesti, torej ste imeli dohodke in boste plačevali davek. Kaj so otroci jedli, tega se seve ne povprašuje. Da se malim posestnikom pomaga, je kulturni svet uredil računski urad, ki je začel kmetom napravljati letne obračune, ki jih pa davčna oblast zopet ni pustila veljati. Zdaj se je dne 17. febr. vršilo pri deželni finančni direkciji posvetovanje in to je dovedlo do ugodnega sklepa: finančna oblast je priznala, da je računanje kulturnega sveta pravilno. Nekemu posestniku se je predpisalo 6180 S davka, pa je bil davka popolnoma oproščen. Dogajalo se je, da se je od davčne oblasti dviganje v banki naloženega denarja štelo za dohodek! Zlasti se plača odrastlih otrok ni štela med stroške in se je tako izračunaval neki dobiček, ki ga nikjer ni bilo, samo da se je moglo ljudi obdačevati. Zdaj se je pripoznalo, da se plača za otroke, ki delajo pri hiši, odtegne.

Ribarstvo.

V Bekštanju se je nameravalo narediti pravico za ribarstvo, ki bi bila stala 2 milijardi. Kulturni svet se ni mogel udeleževati, pa je volje podpirati ribarsko napravo v Cigulni pri Celovcu. Postava določuje, da se naj dobiček iz ribarskih listkov porabi za ribarstvo, a to se do zdaj ni godilo. Kulturni svet bo zato napravil vlogo na deželno vlado, da se naj postava izvršuje. Ribarstvo bi v deželi moglo imeti velik pomen, ker imamo 21.600 hektarjev vodne gladine. (Dalje sledi.)

Cepljenje proti rdečici. Tudi letos se izvede cepjenje proti rdečici pri svinjah po gotovem načrtu. V to svrhu razglasi občina, do kdaj je treba prijaviti v občinskem uradu svinje za cepljenje. V tem času naznani posestnik število, starost, težo in brejost svinj, ki jih namerava pustiti cepiti. Okrajno glavarstvo napravi na podlagi tega načrt in določi živinozdravnike ter nadzira cepljenje. Posestnik mora plačati za vsako cepljeno svinjo znižano pristojbino in cepivo. Pri cepljenju izven načrta živinozdravnik ni vezan na gotovo pristojbino, ampak lahko zahteva po uvidevnosti. Zdravilno in zasilno cepljenje se izvrši samo pri pordečici ogroženih in sicer zdravilno pri obolelih in sumljivih in zasilno pri okuženja osumljenih svinjah. Cepljenje proti rdečici je vsakakor zelo važno. Zato naj se stroškov nihče ne ustraši.

Tujski promet v letu 1927. Deželna vlada sporoča številke o tujskem prometu v l. 1927. V političnem okraju Celovec-mesto je bilo prijavljenih 72.270 tujcev, Šmohor 7558, Celovec-dežela 17.328, Trg 6524, Št. Vid 5888, Spittal 57.213, Beljak 60.557, Velikovec 7053, Wolfsberg 7137, skupaj 241.528. Tedaj je bilo v letu 1927 na Koroškem za 21% več tujcev nego leta 1926 in za 36% več nego leta 1925. Prenočili so tujci v političnem okraju Celovec-mesto 256.867, Šmohor 33.745, Celovec-okolica 247.392, Trg 47.373, Št. Vid 28.345, Spittal 372.798, Beljak 277.707, Velikovec 33.847, Wolfsberg 18.113 noči, skupaj 1.316.187 noči. V primeri z letom 1926 za 27% in z letom 1925 za 42% več. Značilno je, da je tujski promet v wolfsberškem in šmohorskem okraju nazadoval. Ako odštejemo od teh števil domačine, ostane vendar še nad 90% tujcev, ki tvorijo lep prispevek k oploditvi domačega gospodarstva.

Skrb za ceste. Veliko sitnosti so letošnjo zimo imeli kmetie v velikovškem okraju zavoljo preozkih platišč na kolesih. Kakor izvedemo, so bile enake sitnosti tudi v nemških krajih. Zato se je kršč.-soc. stranka obrnila na deželno vlado za pojasnilo vseh takih sitnosti. Iz odgovora deželne vlade povzemamo, da je deželna vlada sama izdala ukaz, da se pregledujejo kolesa po orožnikih. Postava pravi (L. G. Bl. Nr. 65 od 11. IV. 1922), da morajo vsi taki posestniki, ki sami trgujejo z lesom in taki, ki vožnjo lesa prevzamejo, že sedaj imeti 5 in pol cm široka platišča (Radfelgen) na kolesih, ako voz s tvorom vred tehta do 1000 kg, ako pa tehta čez 1000 kg do 2000 kg, pa 7 cm široka platišča. Od leta 1930 naprej morajo pa vsi vozovi, ne samo onih, ki trgujejo z lesom ali ga vozijo za trgovce, tedaj vsi navadni kmečki vozovi imeti 5 in pol cm široke šine za vožnjo

do 1000 kg, za vožnjo do 2000 kg pa najmanj 7 cm široke.

Tržne cene. Velikovec, 29. februarja. Konji 500—600 S. Biki 1,20—1,30, pitani voli 1,30 do 1,50, vprežni voli 1,20—1,30, junci 1,10—1,30, krave 0,80—1,20, telice 1—1,30, pitane svinje 2,40—2,60, plemenski prašiči 2,40—2,60, ovce 0,60—1, koze 0,30—0,50 S za kg žive teže. Jajce 14—16 g, sirovo maslo 4,80—5,60 S za kg. Žito: pšenica 40, rž 38, oves 32, ječmen 34, ajda 34 g za kg.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. Med Beogradom in Zagrebom je bil odprt 15. februarja redni zračni promet. Polet traja eno uro in pol in stane na eno stran 600 in na obe strani 1100 dinarjev. — Tudi v Ameriki imajo brezposelne. Njih število znaša 5 milijonov. — V luki v San Francisku je odplaval ogromen morsk val z nabito polnega krova nekega parnika več sto ljudi. Dasi je prihitelo ponesrečencem takoj več drugih parnikov na pomoč, jih je vendar nad sto utonilo. — V tovarni v Leningradu je izbruhnil požar, ki je uničil tovarno do tal, 14 oseb pa je dobilo pri tem težke poškodbe. — Kakor se poroča z Dunaja, naše zvezne železnice ne sprejemajo več dinarskih bankovcev. — Na južnem Tirolskem kaže toplomer 40 stopinj Celzija. — Potopil se je kitajski parnik „Hsintamint“ in z njim 300 Kitajcev. — Inženjersko društvo v New Yorku in v Londonu je imelo skupno sejo. Amerikanci so sedeli na oni strani luže, Angleži pa v Londonu, spojeni z radioaparatom, ki prenaša obenem slike. Govorniki so se videli na platnu. Seja je trajala pol ure in je stal prenos po zraku 5500 S. — Na Angleškem stavka 6000 rudarjev, ker namerava nek premogokop zmanjšati proizvodnjo premoga. — Na Dunaju je padla lokomotiva čez most tako, da je bil prednji del na cesti, zadnja kolesa pa na mostu. 7 železničarjev je bilo ranjenih. — V Monakovem so za neko proslavo postavili oder, ki se je pod težo ljudstva podrl: ranjenih 175 ljudi. — Igralec Höbbling je na podlagi tožbe dobil za spačenje obraza, ki je bilo posledica avtomobilske nesreče, 5000 S. — Zadnje pustne dni so v Budimpešti zabeležili v enem dnevu 15 samomorov. — Francozi nameravajo zidati skozi Saharo 2800 km dolgo železnico, ki bo stala 2 milijardi frankov. — Ljubljanski „Slovenec“ šte. 45 je 3. stran posvetil sestram v domačiji Miklove Zale, koroškimi Slovenkam, s 4 slikami. — Na Francoskem so bili kaznovani nekateri oficirji zaradi grdih izgredov v zasedenem nemškem ozemlju. Francoskemu poveljniku pa se je zdelo kaznen prenizka, vsled česar je odredil, da je bilo šest najbolj obremenjenih oficirjev poslanih za kazen v Afriko. To je prav, ampak koroške oblasti so vedele za zavratne napadalce na prošta Limpla, pa jih niso kaznovale, niso mogle najti napadalca na poslanca Poljanca, niso ščitile zborovalce v Grebinskem Kloštru, Šmarjeti itd. V Hütschenhausenu so se hoteli trije francoski vojaki udeležiti nemške plesne prireditve. Eden od vojakov, ki je hotel s silo v dvorano, je bil od Nemcev tepen. Nato je prišlo 15 francoskih vojakov, ki so stražili poslopje do 3. zjutraj, dokler se je Nemcem poljubilo plesati. V Škocijanu je tlopa naših Nemcev udrila v gledališko dvorano in pozneje pretepala obiskovalce društvene prireditve. Od Nemcev (?) ni bil nihče tepen. Kljub temu orožniki niso ščitili naših ljudi. Kakšni so tedaj Francozi in kakšni so naši Nemci? — Novosadsko apelacijsko sodišče je obsodilo napadalca na nemškega poslanca dr. Krafta in dr. Grasla na 8 in 6 mesecev kaznilnice. Naša sodišča, katerih objektivnost, ker se tiče tožb proti Slovincem, je že daleč okrog znana, bi v sličnem slučaju kaj takšnega ne napravila. O Nemcih tam doli tudi ni slišati nikakih pritožb. — V Avstriji se je izdalo leta 1926 za oglase 58 milijonov šilingov, davek sam je znašal 5½ milijona; Amerika je izdala v isto svrhu ogromno svoto 1,3 milijarde dolarjev. — Dr. Seipel namerava obiskati letos Palestino. — Avstrijska trgovinska bilanca izkazuje v januarju 98,5 milijona S pasiv. — Mezdno gibanje je izbruhnilo v dunajski avtomobilski industriji. 6000 delavcev grozi s stavko. — Sliši se, da nameravajo vpasti bolgarski komitaši spomladaj preko Albanije v Jugoslavijo. Bajše se že

zbirajo v obmejnih krajih. Tako vsaj pripovedujejo begunci iz Albanije. — V Trstu je predzadnje nedeljo čital pridigar pastirski list v slovenskem jeziku. Več Italijanov je v cerkvi pod prižnico proti temu protestiralo. Pridigar je motilce zavrnil, da mora pridigati tako, kakor mu je bilo ukazano. V cerkvi je nastala razumljiva zmešnjava. Duhovnik je pridigo prekinil, verniki pa so zapustili cerkev, ne da bi se vršil blagoslov. — V vasi Moriago ob Pavi je izbruhnil te dni v kinu požar, ki je zahteval številne človeške žrtve. Kolikor je ugotovljeno, je poginilo okrog 38 oseb, vsaj toliko pa jih je bilo težko poškodovanih. Ogenj je nastal med večerno predstavo. Prisotnih je bilo okrog 300 ljudi.

Hrabrostne kolajne. V naši državi je priložno 10.000 oseb, ki so bili med vojno odlikovani s hrabrostnimi svetinjami, ki so med vojno dobivali za nje posebne doklade. Zadeva se je hotela rešiti že leta 1924, in sicer na ten način, da bi dobil imetnik zlate hrabrostne kolajne odpravnino v znesku 18.000 K, velike srebrne 9000, in male srebrne 4500 K. Ti so takrat to napitnino odklonili in čakajo še sedaj na valorizacijo. Vsenemci so sedaj stavili predlog, da se izplača tem hrabrim junakom odpravnina, in sicer imetnikom zlate hrabrostne kolajne okrog 1500 S, velike srebrne 750 in male srebrne 380 S, ker bi skupaj znašalo 5 milijonov S. Vprašanje je, kje dobiti denar za to. Predlagatelji si predstavljajo to čisto enostavno. Država naj bi izdala v to svrho dobrodelne znamke. — Marsikateremu vojnemu udeležencu in posebno pohabljenču bi prišla odpadajoča vsota zelo prav.

Kongrua. Po „Grazer Volksblattu“ znašajo v Avstriji posestva verskega sklada 230.000 ha. Kako je pa nastal ta verski sklad? Cesar Jožef II., ki je vladal v Avstriji od leta 1780 do 1790, je odvzel obširna posestva cerkvam in samostanom in je ustanovil iz njih verski sklad. Iz tega sklada doplačuje od tega časa država duhovnikom, da morejo stanu primerno živeti. Zaradi tega se imenuje to doplačilo z latinskim imenom congrua. Od teh posestev dobi država visoke davke in od njih živi mnogo uradnikov. Koliko duhovnikov pa plačuje država? Samo 5048 duhovnikov, med njimi je 387 penzionistov. 22.000 duhovnih oseb so člani moških ali ženskih redov, ki opravljajo svoje službe brez državne podpore. Ti redovi opravljajo zelo važne službe v državi. So učitelji, vzgojitelji v raznih šolah, so stražniki v bolnišnicah in le zelo majhen del je v dušnem pastirstvu. Če bi ne bilo teh 22.000 redovnih oseb, bi morala država, dežele in občine ravno toliko ali pa še več ljudi nastaviti in jih dobro plačati. Koliko bi stalo to državo? Kaj bi bila Avstrija danes, če bi v preteklosti ne imela samostanov in raznih redov? To bi naj uvideli vsi tisti ljudje, ki se tako zaletavajo vedno v to congruo, plačilo duhovnikov. V to plačilo se duhovnikom zaračunajo: polje, pogrebi, poroke, celo sv. maše in stanovanje. Naj bi se drugod bolj štedilo z državnim premoženjem, da bi se lažje gospodarilo.

Za volilni sklad zbirajte povsod in ob vsaki priliki!

Preljubi otroci!

Danes Vam napišem povest iz naravoslovja. Povest je tudi primerna za spis za četrto pa tudi za peto šolsko leto.

Kako nastane sneg ali kaj nam pripoveduje snežinka?

Potovala sem dolgo časa. Moje prvotno ime se ni glasilo: „snežinka“. Bila sem izprva majhna kapljica v morju.

Gorko je ogrevalo solnce naravo. Bleskotalo je morje v solnčni bliščobi, kakor da bi bilo posuto z mnogoštevilnimi, dragocenimi biseri.

Solnčni žarki so bili jako žejni. Jeden solnčnih žarkov me je potegnil iz morja in me nesel v zrak. Ko sem se dvigala višje in višje, mi je postajalo vedno mrzlejši. Pridružila sem se sedaj tistim, ki so delile z menoj isto usodo. V podobi megle nas je videl popotnik.

Nastal je veter. Ta je nas zagnal še višje. Tukaj je bilo šele mrzlo... Združile smo se takoj z tukaj bivajočimi sestricami v oblak.

Med meglami in med oblaki prav za prav ni druge razlike kakor ta, da so megle dolj nad

zemljo, oblaki pa plavajo visoko v zraku. Ako se je zrak tudi v višavah zadosti segrel, tedaj pa oblaki zginejo.

Veter nas je hotel še dalje trpinčiti. Morale smo proč iz domovine še čez Karavanke v Rožno dolino na Koroško. Dospale smo v neznanu mrzle višave. Jaz majhna kapljica iz morja sem se spremenila v sneg. Postala sem tako težko težka, da se nisem več mogla držati v višini. Tudi sestrice so delile z menoj isto usodo. Podale smo na zemljo v podobi majhnih belih zvezd. Ko so nas otroci opazili, so bili veseli. Klicali so: „snih hre, snih hre!“... Jaz sem padla otroku na rokavico. Otrok me je vzel v roko. — O jej! — Jaz snežinka sem umirala. Spremenila sem se v vodo....
Mati.

Vabilo

na

XXXIX. redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Glinjah, registrovane zadruge z neomejeno zavezo, ki se vrši v nedeljo, dne 18. marca 1928 ob 3. uri popoldne v pisarniških prostorih pri Cingelcu na trati.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva in računskih pregledovalcev.
2. Odobritev računskega zaključka za leto 1927.
3. Sklepanje o čistem dobičku.
4. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
5. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi vse zadružnike
28 NAČELSTVO.

Vabilo

na

redni letni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Borovljah, r. z. z n. z., ki se vrši dne 19. marca ob 10. uri dopoldne v hranilničnih prostorih.

DNEVNI RED:

1. Čitanje zapisnika o zadnjem zboru.
2. Poročilo in odobritev računskega zaključka za leto 1927.
3. Čitanje revizijskega poročila.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Sprememba pravil §§ 6 in 11.
6. Slučajnosti.

Vljudno vabi 25 ODBOR.

Malo posestvo

v četviški župniji pripravno za obrtnika ali delavca, redi se lahko krava in 3 svinje, se **proda**.
Naslov pove uprava. 22

Apno

postaviti in žgati zna izkušen delavec iz več vrst apnenega kamna. Vsak, kdor želi apno žgati, naj se obrne na naslov: **Matija Volina, p. d. Herman v Klančah, p. Gallizien.** 23

Dober nepokvarjen krojaški šivalni stroj imam na prodaj. **Marija Traun, p. d. Lavre v Kotu, p. Miklauzhof** 24

Na prodaj imam večjo množino ajdovega točenega medu in manjšo množino gozdnega medu. Cena 4 S 60 g, po pošti 5 S en kilogram. **Anton Jerlih pri Bričku v Lobniku, p. Eisenkappel.** 27

Prodaj posestvo

obstoječe iz gospodarskega in stanovanjskega poslopja, na lepem kraju, 6 birnov posetje, 1 1/2 johe travništva, sadonosnik, arondirano, po **najnižji ceni.**

Vprašati je pri **Karolini Pirovc v Mlinčah, p. St. Veit im Jauntale.** 28